

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci
žalobkyně: **V. J.**, bytem Ch., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 15.2.2017 proti
rozhodnutí žalované ze dne 7.2.2017 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 7.2.2017 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 2.9.2016 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 15.2.2017 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 7.2.2017, kterým byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 2.9.2016, jímž jí byla uznána invalidita prvního stupně, protože s ním nesouhlasí, neboť podle ní její zdravotní stav odpovídá invaliditě druhého stupně, byl nedostatečně zjištěn a chybně posouzen kvůli tomu, že nebylo přihlédnuto k jejímu věku, nezaměstnanosti a pracovnímu uplatnění, proto požadovala nové posouzení zdravotního stavu. Závěrem navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. (*K žalobě připojila kopii napadeného rozhodnutí.*)

Napadeným rozhodnutím ze dne 7.2.2017 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 2.9.2016, jímž byl žalobkyni přiznán od 13.8.2016 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 5.011,-Kč měsíčně dle § 38 písm. a)

zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Sokolov ze dne 20.7.2016 je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 20.7.2016. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 7.2.2017 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 1.2.2017 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 4c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30-45%; žalobkyni byla přiznána horní hranice 45%, která ve smyslu § 3 vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo možno námitkám žalobkyně vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Sokolov vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 20.7.2016 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 1.2.2017 soud zjistil, že žalobkyně byla uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 4c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45%, která nebyla ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky změněna; den vzniku invalidity 20.7.2016.

Žalovaná dne 8.3.2017 ve svém vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ve věci samé ponechala na úvaze soudu podle závěru posudkové komise. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 7.2.2017 bylo žalobkyni doručeno dne 10.2.2017.

Dne 29.3.2017 obdržel soud od žalobkyně kopie tří lékařských zpráv ze dne 27.2.2017 a 7. i 24.3.2017, které byly následně zaslány k posudkovému zhodnocení PK MPSV.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován v prodloužené lhůtě po jednání konaném dne 28.6.2017 za přítomnosti odborného lékaře z oboru psychiatrie, ale v nepřítomnosti omluvené žalobkyně, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (tj. 7.2.2017) žalobkyně byla invalidní, šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Dle komise je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 4

c) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 45%, tj. na horní hranici rozpětí 30-45%, která ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nebyla změněna. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určila komise shodně s OSSZ i lékařem ČSSZ středně těžkou depresivní fází, dle odborné dokumentace s absencí psychotické symptomatologie, v léčení od roku 2015, dosud bez nutnosti hospitalizace. Rovněž shodně s OSSZ i lékařem ČSSZ stanovila PK MPSV ztrátu pracovní schopnosti 45%, v níž zohlednila i další zdravotní postižení - profesionální kontaktní ekzém. Rozhodující postižení samostatně, ani s přihlédnutím k dalším komorbiditám nenavozuje ztrátu pracovní schopnosti ve výši odpovídající druhému nebo třetímu stupni invalidity. Datum vzniku invalidity určila komise rozdílně od OSSZ i ČSSZ nikoliv datem jednání OSSZ (20.7.2016), ale psychiatrickým vyšetřením ze dne 30.6.2016; doba platnosti posudku: trvale. Dle komise, která se vyjádřila k námitkám žalobkyně a neshledala je důvodnými, žalobkyně není schopna výkonu psychicky náročné práce, s termínovanými úkoly, ve směnném provozu, ve vypjatých stresových situacích, fyzické práce s gumovými alergeny; je schopna méně náročné psychické práce mimo uvedená rizika a fyzické práce vylučující kontakt s gumou (riziko ekzému). (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni a žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že **dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky** v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly v této věci shledány, jak je uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy,

(dále jen **správní orgán**). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 7.2.2017*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání invalidního důchodu vyššího stupně z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 28.6.2017 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně, ovšem nikoliv od 20.7.2016, ale již od 30.6.2016*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a soud tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 7.2.2017 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 2.9.2016 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.).

Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobkyně byla uznána invalidní až dnem konání posudkového jednání u OSSZ dne 20.7.2016, ovšem PK MPSV uznala žalobkyni invalidní již dnem 30.6.2016, kdy bylo provedeno psychiatrické vyšetření. Správní orgán si tedy neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Sokolov a poté i na ČSSZ (datum vzniku invalidity 20.7.2016).

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 30.6.2016 v souvislosti s dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), *o čemž vydá rozhodnutí*, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. *vznik invalidity prvního stupně od 30.6.2016*, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 26/2017-31 ze dne 28.7.2017, neboť rozhodnutí o přiznání invalidního důchodu od dřívějšího data by žalovaná vydala v případě zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 30.6.2016 již na základě posouzení lékařské zprávy z psychiatrie OSSZ Sokolov či by jí vyhověla v řízení o jejích námitkách uplatněných proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 2.9.2016.

V případě, že žalobkyni nebude přiznána výplata invalidního důchodu od data uznání invalidity, je žalovaná povinna tuto skutečnost v rozhodnutí uvést společně s důvody a příslušným zákonným ustanovením, z něhož bude zjevné, co výplatě invalidního důchodu brání (např. výplata nemocenských dávek). V této věci tak žalovaná neučinila ani v rozhodnutí ze dne 2.9.2016, ani v napadeném rozhodnutí ze dne 7.2.2017, proto se z tohoto důvodu staly i nesrozumitelnými, proto i tuto vadu rozhodnutí je nutné opravit.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků má právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 28. července 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně